

Posudek na diplomovou práci

Název diplomové práce: Stacionáře pro osoby s mentálním postižením – srovnání státního a neziskového sektoru

Autor práce: Lenka Zajícová

Vedoucí práce: PhDr. Iva Strnadová, Ph.D.

Autorka se v předkládané diplomové práci zabývá porovnáváním a charakteristikou zařízení pro osoby s mentálním postižením podle zřizovatele. K dosažení cíle své práce používá autorka dotazníkové šetření v sociálních zařízeních a rozhovory s rodiči jedinců, kteří tato zařízení navštěvují.

Diplomová práce je logicky utříděna do pěti základních kapitol, k nimž je připojen závěr (str. 75), seznam literatury a ilustrativní přílohy.

Kapitola první „Pojem, předmět a terminologie mentální retardace“ představuje úvod do problematiky mentálního postižení. Autorka se zabývá definicemi, klasifikacemi a etiologií mentálního postižení. Dílčí podkapitoly uzavírá vlastním shrnutím, které však chybí na konci celé první kapitoly.

V kapitole druhé „Systém péče, výchovy a vzdělávání mentálně postižených jedinců“ se autorka věnuje roli rodičů ve výchově a vzdělávání a možnostem jejich podpory, dále pak formám vzdělávání jedinců s mentálním postižením v průběhu celého života. Tzv. Desatero Prof. Matějčka, uvedené na straně 26 – 28, by se spíše hodilo v plném znění uvést jako příloha diplomové práce. V kapitole 2.2.1 Vzdělávání a výchova žáků s mentálním postižením by bylo vhodné citovat novou legislativu (např. na s. 31 autorka cituje školský zákon č. 29/1984 Sb. v souvislosti se začátkem povinné školní docházky – proč není citován nový školský zákon č. 561/2004 Sb.?). Vzhledem k zaměření diplomové práce by si problematika stacionářů zasloužila hlubšího zpracování.

Lenka Zajícová používá ve své diplomové práci často termín “mentálně postižení jedinci” (např. s 29). Trendem v oblasti odborné terminologie reflektujícím změnu postoje

společnosti k osobám s mentálním postižením je však již řadu let používání spojení "lidé s mentálním postižením".

I přes uvedené nedostatky diplomátka prokázala, že umí pracovat s odbornou literaturou.

Praktická část používá metod kvalitativního i kvantitativního výzkumu. Cílem dotazníkového šetření autorky je zjistit kvalitu péče, výchovy a vzdělávání osob s mentálním postižením ve státním a neziskovém sektoru. Lenka Zajícová si klade za cíl srovnání obou sektorů, ke kterému dochází v podkapitole 4.2.3 Posouzení rozdílů mezi státní a neziskovou organizací. Je škoda, že získané informace autorka neshrnula v samotném závěru práce, kde na místo toho používá spíše proklamativní formulaci, která mohla být zrovna tak dobře uvedena v úvodu diplomové práce. V podkapitole 4.4 autorka ilustruje situaci ve stacionářích v České republice svou osobní zkušeností získanou ve stacionáři Petrklíč v Ledči nad Sázavou.

Prostřednictvím rozhovorů s rodiči se autorka snaží zjistit, zda rodiče osob s mentálním postižením vyhledávají raději služby stacionářů než ústavů sociální péče, dále pak, zda rodiče volí takové sociální zařízení, ve kterém mají určitý vliv na vývoj kvality služeb.

Předkládanou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: dobře.

V Praze, dne 29. 12. 2005

PhDr. Iva Strnadová, PhD.